

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 24.09.2019 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Dorota Grysakowska- Michta

Protokolant: Magdalena Machura

w obecności Prokuratora: b/u

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02.07.2019r. oraz 17.09.2019r. sprawy:

K. T. (1), s. T. i R., ur. (...) w J.

oskarżonego o to ,że

I. w dniu 17 stycznia 2019 roku w S. , woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości 0,578 grama netto oraz środek odurzający w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości 0,223 grama netto

tj .o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w dniu 17 stycznia 2019 roku w S. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. R. o nr. rej. (...) (belgijskim) znajdując się pod wpływem środka psychotropowego, działającego podobnie do alkoholu, równoważnym ze stanem nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego (powyżej 0,5 promila) mając we krwi amfetaminę w stężeniu nie mniejszym niż 160,4 ng/ml wykazując objawy działania wykrytych środków psychotropowych na organizm oraz objawy upośledzenia zdolności psychomotorycznych w stopniu porównywalnym do objawów alkoholu etylowego we krwi powyżej 0,5 promila

tj .o przestępstwo z art. 178a §1 k.k.

1. uznaje oskarżonego K. T. (1) za winnego zarzucanego mu czynu, opisanego wyżej w pkt. I , tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3(trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. uznaje oskarżonego K. T. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt. II za winnego tego ,że w dniu 17 stycznia 2019 roku w S. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. R. o nr. rej. (...) (belgijskim) znajdując się pod wpływem środka psychotropowego, działającego podobnie do alkoholu, czym wyczerpał znamiona występku z art. 178a §1 k.k. i za to na mocy art. 178a §1 k.k. wymierza mu karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

3. na mocy art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat ;

4. na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 zł (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

5. na mocy art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego w punkcie 3 wyroku środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 stycznia 2019 r;

6. na mocy art. 85 §1 i 2 k.k. i art. 86 §1 k.k. w miejsce orzeczonych w pkt. 1 i 2 kar jednostkowych orzeka wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

7. na mocy art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 17 stycznia 2019 r. godz. 00.50 do dnia 18 stycznia 2019r. godz. 14.27 ;

8. na podstawie 627 k.p.k. i art. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz.223 z późn. zm.) o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, obejmujące wydatki w kwocie 2554,82 zł (dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt cztery złote i 82/100) i opłatę w kwocie 120 zł. (sto dwadzieścia złotych).

Sygn. akt II K 239/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

| (...) & . W dniu 16 stycznia 2019 roku, w godzinach popołudniowych K. T. (1) wracając z pracy z K., prowadził pojazd marki A. R. o nr rej. (...). Obok niego, na fotelu pasażera siedział K. Z., zaś z tyłu siedzieli M. W. i A. S.. W S. koledzy wysiedli. Tego też dnia oskarżony zażył środek psychotropowy w postaci amfetaminy. K. T. (2) był umówiony z I. S. z którą się spotkał w godzinach wieczornych. Jeździli razem po S., przez jakiś czas z nimi był S. Ś., później w pojeździe z oskarżonym pozostała tylko I. S..

W tym też dniu (16/17.01.2019r.), funkcjonariusze z Komisariatu Policji w S. prowadzili działania operacyjne pod kątem zwalczania przestępczości narkotykowej. W godzinach wieczornych, uzyskali informację, że poruszający się samochodem osobowym marki A. R. na belgijskich numerach rejestracyjnych, może posiadać narkotyki. W związku z powyższym, funkcjonariusze K. W. i G. S. podjęli działania zmierzające do ujawnienia w/w samochodu.

Funkcjonariusze zauważyli w/w pojazd na ul. (...) w S., w związku z czym zatrzymali samochód marki A. R. o nr (...) do kontroli. Funkcjonariusz K. W. polecił K. T. (1) opuszczenie pojazdu. Gdy K. T. (1) wysiadał z samochodu, wziął ze sobą woreczek foliowy koloru niebieskiego z zawartością amfetaminy w ilości 0,572 grama, chcąc go wyrzucić. Widząc to, funkcjonariusz policji skutecznie mu to uniemożliwił. Podczas przeszukania pojazdu K. T. (2) ujawniono także z przodu, pod siedzeniem pasażera skręta z zawartością suszu konopi innych niż włókniste. Z zabezpieczonej przy K. T. (1) amfetaminy, można było uzyskać co najmniej 1 porcję wystarczającą do jednorazowego odurzenia, zaś z zabezpieczonego skręta papierosowego o masie 0,223 g można było uzyskać nie więcej niż 1 porcję wystarczającą do jednorazowego odurzenia.

K. T. (1) został zatrzymany i przewieziony na Komendę Powiatową Policji w J.. Zaś, funkcjonariusze J. J. i K. B. udali się do miejscowości S., (...), gdzie K. T. (1) zamieszkuje, celem dokonania przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych. W obecności T. T. (2) funkcjonariusze dokonali przeszukania, w trakcie którego ujawnili: dwie fajki szklane, młynek plastikowy koloru białego, młynek plastikowy koloru zielonego. Na zabezpieczonych przedmiotach ujawniono śladowe obecności zwęglonej substancji, która zawierała Δ -9 - (...) i nikotynę. Ponadto, ujawniono woreczek z zapięciem strunowym o masie 0,006 g z zawartością amfetaminy, z której to można było uzyskać nie więcej niż 1 porcję wystarczającą do jednorazowego odurzenia.

K. T. (1) został poddany badaniu krwi na zawartość środków odurzających. W badaniu stwierdzono obecność amfetaminy w stężeniu 160,4 ng/ml.

Podczas przeszukania I. S. oraz jej pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych nie ujawniono żadnych środków.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnienia oskarżonego –k. k. 62-63, 147-148, 166v, zeznania świadka I. S. – k. 44-45, 148-149, zeznania K. W. – k. 47-48, 148v, zeznania G. S. – k. 80-81, 165v, zeznania S. Ś. – k. 166, zeznania A. S. – k. 166, zeznania M. W. – k. 166-166v, zeznania C. Z. – k. 166v, zeznania A. S. – k. 166v, protokół użycia testera narkotykowego dokonywanego przez K. W. - k.2-3, protokół

użycia testera narkotykowego – k. 15, protokół badania śliny – k. 16-17, protokoły: przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów - k. 7-9, przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych - k. 8-10, 20-22, 24-25, 35-36 przeszukania samochodu A. R. o nr rej. (...) - k. 11-13, dokumentacja fotograficzna - k. 19-20, opinie – k. 84-98, 108-122, protokół pobrania krwi – k. 99.

Oskarżony K. T. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. W toku postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia czynu z pkt I aktu oskarżenia tj. zarzutu posiadania środków odurzających, natomiast przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego w pkt II aktu oskarżenia tj. czynu z art. 178a §1 k.k. Złożył wyjaśnienia w których wskazał, że w tym dniu wyszli z pracy z K. około godz. 18.30. Wskazał, że wtedy w pracy był samochodem. Zabrał ze sobą tego dnia 3 kolegów, którzy z nim pracują na zmianie. Wyjaśnił, że K. Z. siedział z przodu, z tyłu M. W. i A. S.. Podał, że gdy przyjechali do S., został poczęstowany środkiem odurzającym. Po czym, dojechali do S. i rozeszli się z kolegami. Oskarżony podał, że środek zażył przed S. i potem jeszcze kawałek pojechał, a następnie gdzieś za 40 min po tym znów jechał pojazdem, wtedy z tą koleżanką i został zatrzymany do kontroli. Wskazał, że tego dnia był umówiony z koleżanką, z którą go zatrzymano. Wyjaśnił, że czekał na nią na palcu targowym w S.. Wtedy to zaczął sprzątać delikatnie w aucie. Gdy koleżanka szła zobaczył na tylnej kanapie samochodu zawiniątko „z tym czymś, tak myślę z tym co mnie poczęstowano wcześniej”. Oskarżony, wyjaśnił, że szybko je schował „żeby koleżanka nie myślała”. Dalej, oskarżony wskazał, że pojechali samochodem kawałek dalej z koleżanką I. S., a za jakiś czas zatrzymała ich policja. Oskarżony wskazał, że próbował to zawiniątko wyrzucić z samochodu, bo wiedział co go czeka. K. T. (1) wyjaśnił także, że nie wie kto poczęstował go tym środkiem, wydaje mu się, że A. S. to wyciągał. Podał, że gdy zobaczył to zawiniątko, to pomyślał, że spotka się z koleżanką, a potem odda to zawiniątko A., a nie zdążył tego zrobić, bo przyszła koleżanka, a potem go zatrzymali. Podał, że schował to zawiniątko w podłokietnik samochodu. Nadmienił także, że w samochodzie znaleziono także skręta, „to był niedopalony papieros”. Wyjaśnił, że nie wie kogo to było i nie używał wcześniej tego skręta. Wskazał, że słyszał, że policjanci mieli dostać zgłoszenie, że on posiadają narkotyki. Podniósł, że po zażyciu tej substancji nie poczuł nic, a był tylko zmęczony po pracy. Wyjaśnił, że miał taką świadomość, że nie powinien po zażyciu tego środka prowadzić samochodu, „ale przyszło to tak jakby po fakcie”. Oskarżony wskazał, że żałuje tego co się stało, bo przysporzyło to mu, jego rodzicom, siostrom wiele problemów, a już wychodził na prostą.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 62-63, 147-148, 166v

Oskarżony K. T. (1) ma 22 lata. Posiada wykształcenie średnie, bez zawodu, jest pracownikiem (...) z siedzibą w K.. Jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie 2500 złotych netto, nie posiada majątku. Był uprzednio karany, w tym w 2017 roku za czyn z art. 62 ust. 1 oraz z art. 63 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 3 lat. Jest zdrowy, nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

Dowód: informacje o osobie – k. 62-62v, 147, informacja z K. – k. 53-55

Sąd zważył, co następuje:

Wskazać należy, iż K. T. (1) stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 178a § 1 kk oraz art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Wobec powyższego, Sąd dla przejrzystości uzasadnienia przystąpił do ich omówienia odrębnie dla każdego czynu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób jednoznaczny pozwolił Sądowi uznać, że oskarżony popełnił czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Bez wątplenia zabezpieczone przy oskarżonym i podczas przeszukania pojazdu substancje stanowią substancje psychotropowe i odurzające, których posiadanie w świetle przepisów Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest zabronione. Powyższe zostało ustalone w oparciu o opinię Instytutu (...) w B. z badań kryminalistycznych (fizykochemia) (k. 108-122). Odnosząc się do zabezpieczonej substancji – proszku koloru białego o masie 0,006 g przed badaniem (0,000g po badaniu) oraz białego proszku owiniętego folią koloru niebieskiego o masie 0,572 g przed

badaniem (0,000 g po badaniu) podał, że stwierdzono obecność amfetaminy i kofeiny. Amfetamina jest substancją psychotropową umieszczoną w wykazie substancji psychotropowych grupy II-P, stanowiącym załącznik do wyż. wym. Ustawy. We wnioskach opinii podano, iż z zabezpieczonej pierwszej substancji o masie 0,006 g można było uzyskać nie więcej niż 1 porcję wystarczającą do jednorazowego odurzenia. Natomiast, z zabezpieczonej amfetaminy o masie 0,572 g można było uzyskać co najmniej 1 porcję wystarczającą do jednorazowego odurzenia. Nadmienić należy, iż w składzie chemicznym zabezpieczonych proszków wykryto także śladowe ilości obecności kofeiny, która to substancja nie jest kontrolowana ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii.

Z opinii wynika, także, że w składzie chemicznym zwęglonych substancji zabezpieczonych na przedmiotach: szklanej fajce, plastikowym młynku koloru białego, plastikowym młynku koloru zielonego, dwóch szklanych fiškach stwierdzono obecność Δ -9 - (...) oraz nikotyny. Przy tym, biegły zwrócił uwagę, iż charakter materiału nie pozwala na ilościowe oznaczenie Δ -9 - (...) i kwasu Δ -9 - (...)2- karboksylowego w przeliczeniu na suchą masę, a tym samym na zdefiniowanie materiału jako będącego „ziem konopi innych niż włókniste” zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii. Opiniował natomiast, iż Δ -9 - (...) (Δ -9-tetrahydrokannabinol) jest substancją psychotropową w myśl ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, która znajduje się w grupie II-P wykazu substancji psychotropowych, stanowiących załącznik nr 1 do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17.08.2018r. Natomiast, nikotyna nie została ujęta w w/w wykazie. Końcowo, biegły wskazał, że z uwagi na śladową ilość substancji, której nie można poddać zważeniu nie ma możliwości stwierdzenia czy zabezpieczona ilość na poszczególnych przedmiotach jest wystarczająca do jednorazowego odurzenia się osoby.

Nadto, biegły wskazał, że w skrócie papierosowym z zawartością suszu roślinnego o masie 0,223 g przed badaniem (0,000 g po badaniu) wykryto obecność substancji Δ -9 - (...) i nikotyny. Wskazał, że jako dawkę do jednorazowego odurzenia przyjmuje się porcję handlową, która w przypadku suszu ziela konopi innych niż włókniste wynosi do 1,0 g. Wobec tego, biegły opiniował, że należy przyjąć, że zabezpieczona ilość suszu ziela konopi innych niż włókniste stanowi nie więcej niż 1 porcję wystarczającą do jednorazowego odurzenia.

Sąd podzielił wnioski powyżej opinii, bowiem została sporządzona rzetelnie i zgodnie z wymogami prawa. Opinia przedstawia logiczny tok rozumowania, a wnioski z niej wypływające wynikają z wiedzy specjalistycznej jej autora, wobec powyższego Sąd uznał ją za w pełni wiarygodną.

Ponadto, jak wynika ze spójnych zeznań K. W. i G. S. - funkcjonariuszy Policji biorących udział w czynnościach związanych z zatrzymaniem oskarżonego, po informacji, że kierujący pojazdem marki A. R. może posiadać narkotyki, zatrzymali pojazd K. T. (1) do kontroli. Świadcowie zeznali, że oskarżony zachowywał się nerwowo, a gdy wysiadł z samochodu zabrał coś ze sobą z samochodu. Świadcowie wskazali, że rzecz tą schował do tylnej kieszeni. Funkcjonariusze podali, że gdy K. W. nakazał odwrócenie się oskarżonemu, ten zaczął utrudnianie wykonywanych przez niego czynności. Świadcowie wskazali, że podczas przeszukania jego odzieży ujawnił w tylnej kieszeni spodni oskarżonego, mały niebieski woreczek z zawartością białego proszku. Podali, że oskarżony zaprzeczał, aby woreczek był jego własnością i twierdził, że nie wie skąd się u niego w samochodzie wzięł. Funkcjonariusze zeznali także, że podczas przeszukania samochodu, którym podróżował oskarżony K. W. ujawnił przypalonego skręta. Funkcjonariusze zeznali także, że K. T. (1) przyznał, że skręt może być jego własnością. Zeznania funkcjonariuszy w powyższym zakresie Sąd uznał za zgodne z prawdą, ponieważ korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym. Wiedzę na temat powyższych okoliczności funkcjonariusze uzyskali w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Świadcowie są osobami obcymi wobec oskarżonego, zaś w toku postępowania nie ujawniono okoliczności, które mogłyby wywołać wątpliwości, co do wiarygodności ich zeznań w powyższym zakresie.

Powyższe, znalazło potwierdzenie także w zeznaniach I. S. – podróżującej razem z oskarżonym tego dnia. Świadek wskazała, że po zatrzymaniu przez Policję, K. T. (1) sięgając po telefon wzięł coś jeszcze, co też zauważył policjant i kazał mu wysiąść z samochodu. Świadek wskazała, że podczas przeszukania oskarżonego znaleziono przy nim biały proszek, zaś podczas przeszukania samochodu ujawniono pod jej fotelem skręta. Wskazała, że nie wie w jaki sposób oskarżony wszedł w posiadanie tych narkotyków. Zeznania świadka są stanowcze i konsekwentne a nadto zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, stąd też Sąd dał im wiarę.

Powyższe znajduje potwierdzenie w dowodach nieosobowych w postaci: protokołu użycia testera narkotykowego dokonywanego przez K. W. (k.2-3), a także w protokołach: przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów (k. 7-9), przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych (k. 8-10) oraz przeszukania samochodu A. R. o nr rej. (...) (k. 11-13), jak również dokumentacji fotograficznej (k. 19-20: zdjęcie nr 12, 13,14,15, 16). Powyższe dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Marginalne znaczenie miały zeznania świadka S. Ś.. Świadek potwierdził, iż tego dnia podróżował razem z oskarżonym i I. S.. Wskazał, że w pojeździe nie czuł palonego narkotyku, oraz że nie zażywali żadnych narkotyków.

Niewiele wniosły do poczynienia w sprawie ustaleń także zeznania A. S.. Świadek zeznał, że zdarzało mu się, że wracał z oskarżonym z pracy. Podniósł przy tym, że nigdy nie zażywał narkotyków w samochodzie okraszonego, ani też nie widział by którakolwiek z osób podróżujących miała jakiegokolwiek narkotyki lub je zażywała. Przyznał, iż sam miał sprawę za posiadanie narkotyków, jednak znalezione w samochodzie K. T. (1) narkotyki nie należały do niego i to nie on je tam zostawił.

Uboczne znaczenie miały zeznania M. W., który zeznał, że dwa dni po tym jak jechał z oskarżonym, dowiedział się, że u K. T. (1) zostały znalezione w aucie narkotyki. Wskazał, że nigdy nie miał kontaktu z narkotykami, wydaje mu się również że nikt nie mógł narkotyków oskarżonemu podrzucić.

Podobnie Sąd ocenił zeznania C. Z.. Świadek podał, że kilka razy wracał z oskarżonym samochodem z pracy. Zeznał, że nie miał kontaktu z narkotykami, nie widział też by któraś z osób jadących autem, w tym oskarżony posiadali narkotyki. Podniósł, iż nie ma wiedzy co do tego, czy oskarżony w przeszłości miał kontakt lub problem z narkotykami. Dodał, że nie posiada również wiedzy, by ktoś oskarżonemu podrzucił narkotyki.

Świadek R. T. skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy złożenia zeznań – oświadczenie k. 148.

Wobec powyższego, Sąd uznał, że wyjaśnienia złożone przez oskarżonego, odnośnie zarzutu z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii są niewiarygodne i stanowią jedynie linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu czyn. Wyjaśnienia są sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Nie sposób dać wiary oskarżonemu, który twierdził, że narkotyki, które zostały znalezione przy nim i w samochodzie nie należały do niego. Twierdzenia oskarżonego, że znalazł zawiniątko „z czymś” na tylnej kanapie samochodu pojawiły się dopiero na etapie postępowania sądowego. Zachowanie oskarżonego, który próbując wyrzucić pakunek lub go schować i starając się uniemożliwić kontrolę jego rzeczy przez funkcjonariuszy policji świadczy dobitnie o tym, że oskarżony był świadom zawartości pakunku. Także sam oskarżony wskazał „próbowałem to zawiniątko wyrzucić z samochodu bo wiedziałem co mnie czeka”. Żaden z pasażerów podróżujących z nim nie potwierdził jego wersji wydarzeń co do wspólnego zażywania narkotyków czy pozostawienia pakunku w samochodzie oskarżonego. Nadto w domu oskarżonego również znaleziono amfetaminę , a więc deklaracja oskarżonego o zakończeniu przygody z narkotykami jest nierzetelna i stanowi tylko próbę obrony przed odpowiedzialnością karną.

Również, odnośnie skrzęta znalezionego w samochodzie, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który utrzymywał, że nie wie kogo on był, oraz, że nie należał do niego. Podkreślić należy, że funkcjonariusze: K. W. i G. S. spólnie zeznali, że podczas zatrzymania oskarżony przyznał, że skręt może być jego własnością. Ponadto, podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych oskarżonego na zabezpieczonych przedmiotach wykryto obecność zwęglonych substancji w których to stwierdzono obecność Δ -9 - (...) oraz nikotyny. Tożsamą obecność substancji stwierdzono w zabezpieczonym skrzęcie w pojeździe oskarżonego.

Zgodnie z definicją przedstawioną w treści art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przestępstwo określone w/w przepisem realizuje się poprzez czynność sprawczą w postaci posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Przystępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii można popełnić tylko umyślnie i to zarówno w zamiarze bezpośrednim jak i ewentualnym.

Oskarżony K. T. (1) niewątpliwie posiadał substancje psychotropowe w postaci amfetaminy o łącznej masie 0,578g, który to narkotyk znajduje się w wykazie substancji psychotropowych grupy II-P, stanowiącym załącznik do wyż. wym. ustawy. Oskarżony posiadał także środek odurzający w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości 0,223g w którym to stwierdzono obecność Δ -9 - (...) (Δ -9-tetrahydrokannabinol), substancja ta jest substancją psychotropową w myśl ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, która znajduje się w grupie II-P wykazu substancji psychotropowych, stanowiących załącznik do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17.08.2018r.

Natomiast, odnośnie zakwalifikowania czynu jako wypadku mniejszej wagi wskazać należy, iż Sąd nie podzielił wniosku obrońcy oskarżonego. Problematyka związana z ustaleniem okoliczności decydujących o przyjęciu wypadku mniejszej wagi była przedmiotem licznych orzeczeń tak Sądu Najwyższego jak i sądów apelacyjnych. W orzeczeniach podkreśla się, że o przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu. Wśród znamion strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, zachowanie się i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Dla elementów strony podmiotowej istotne są: stopień zawinienia oraz motyw i cel działania sprawcy (wyrok SN z 4 kwietnia 1997 r. V KKN 6/97 - LEX, wyrok SA w Lublinie z 8 sierpnia 1996 r. II A Ka 91/96 - LEX,). O tym czy zachodzi wypadek mniejszej wagi decyduje ostateczny bilans wynikający z oceny wszystkich znamion przedmiotowych i podmiotowych danego czynu pozwalający ocenić, iż konkretny czyn cechuje się niewysoką społeczną szkodliwością. (wyrok SA w Białymstoku z dnia 7 listopada 2014 r., II AKa 230/14, LEX nr 1630501). Podobnie w literaturze wskazuje się, że wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy okoliczności popełnienia czynu zabronionego wskazują, że czyn charakteryzuje się niewielkim stopniem społecznej szkodliwości. To stopień społecznej szkodliwości czynu jest podstawowym kryterium oceny czy dany czyn można zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi (por. Małgorzata Dąbrowska-Kardas, Piotr Kardas, Kodeks Karny z Komentarzem, Zakamycze, Kraków 1999 r. tom III s. 116-118 oraz przytoczoną tam literaturę). A zatem wypadek mniejszej wagi to uprzywilejowana postać czynu o znamionach typu podstawowego, w której znamiona przestępstwa cechują się niewysoką szkodliwością społeczną.

Mając na uwadze powyższe rozważania należy wskazać, iż dla oceny czy zachodzi wypadek mniejszej wagi nie jest wystarczające ustalenie ilości posiadanego środka odurzającego, ale również motyw działania oskarżonego. W realiach niniejszej sprawy nie można uznać, że zachodzi wypadek mniejszej wagi. Wskazać bowiem należy, iż oskarżony posiadał amfetaminę, a więc środek silnie uzależniający, ponadto posiadał środek odurzający w postaci suszu konopi innych niż włókniste. Faktu posiadania w/w środków nie można oceniać także w oderwaniu od dotychczasowego trybu życia oskarżonego. Zauważyć należy, iż K. T. (1) był już karany wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 18 października 2017 roku, sygn. akt II K 417/17 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W domu zabezpieczono młynki, fajkę i fiki ze śladowymi ilościami zabronionych substancji, co również jest dowodem świadczącym o ciągłym kontakcie oskarżonego z narkotykami i niezerwaną z nimi więzią, pomimo orzeczonego wyroku, okresu próby przy karze z warunkowym zawieszeniem. Nadto oskarżony zażył amfetaminę i pod jej działaniem prowadził pojazd mechaniczny, który to czyn ma związek z posiadaniem substancji psychotropowej i środka odurzającego. Świadczy to o braku poszanowania dla porządku prawnego, którym już kolejny raz wykazał się oskarżony i o całkowitym niezrozumieniu norm społecznych i prawnych.

Oceniając stopień zawinienia oskarżonego należy stwierdzić, że jest on znaczny. Oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zabronionego z winy umyślnej i to w zamiarze bezpośrednim. Doskonale wiedział, że jest w posiadaniu silnie uzależniającej substancji psychotropowej (fakt, że amfetamina posiada właściwości silnie uzależniające jest okolicznością powszechnie znaną). Nie zachodziły po jego stronie żadne okoliczności, które ograniczałyby go w wyborze sposobu postępowania, a przeciwnie dopuścił się zarzucanego mu czynu z rozmysłem, mając pełną świadomość jego karalności.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, należy go ocenić jako znaczny. Za takim stanowiskiem przemawia przede wszystkim rodzaj naruszonego przez oskarżonego dobra (życie i zdrowie ludzkie

rozumiane jako dobro zarówno indywidualne jak i zbiorowe - społeczne), jak również okoliczność, iż postawa oskarżonego wyrażona w popełnionym przestępstwie stanowi de facto propagowanie korzystania ze środków odurzających, co może prowadzić do uzależnienia

Okolicznością obciążająca oskarżonego jest także fakt jego uprzedniej karalności.

Sąd nie dopatrywał się w przedmiotowej sprawie żadnych okoliczności łagodzących.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż kara za czyn z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w rozmiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności powstrzyma oskarżonego od ponownego wkroczenia na drogę przestępstwa. Uświadomi ona K. T. (1) naganność postępowania i wdroży go do przestrzegania porządku prawnego. Spełni również swoje cele z zakresu prewencji ogólnej i uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. W ocenie Sądu kara w orzeczonym wyżej rozmiarze będzie stanowić dostateczny okres dla podjęcia przez oskarżonego koniecznej refleksji nad własnym postępowaniem oraz charakteryzuje się wystarczającym stopniem dotkliwości by posiadać istotny walor wychowawczy dla późniejszej jego postawy. Sąd uznał, że tylko kara pozbawienia wolności może spełnić cele kary w stosunku do oskarżonego, a orzeczenie kary wolnościowej byłoby nadmiernym pobłażaniem wobec postawy oskarżonego.

Stanowisko procesowe oskarżonego wyrażone w toku postępowania sądowego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a §1 k.k. jest koherentne z pozostałym ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym.

Oskarżony, wyjaśnił, że zażył środek odurzający. Wskazał, że po zażyciu środka kontynuował jazdę. Sąd dał wiarę tej części wyjaśnień oskarżonego w których przyznaje się do zażycia środka i do prowadzenia pojazdu w czasie, gdy znajdował się pod wpływem środka psychotropowego.

Wyjaśnienia oskarżonego z postępowania sądowego są zgodne z zeznaniami funkcjonariuszy policji: K. W. i G. S., którzy tego dnia brali udział w czynnościach z udziałem oskarżonego. Zeznali oni, że po zbadaniu oskarżonego testerem narkotykowym, uzyskano wynik pozytywny.

Powyższe znajduje potwierdzenie w protokole użycia testera narkotykowego (k. 15) oraz w protokole badania śliny (k. 16-17). Wynik badania okazał się pozytywny, ze wskazaniem na zażycie przez oskarżonego amfetaminy lub pochodnych.

W celu określenia rodzaju zażytego środka oraz przeliczenia stężenia środka na promile alkoholowe ważkie znaczenie miała opinia Instytutu (...) z zakresu toksykologii (k. 84—98). Pozwoliła ona na poczynienia ustaleń, iż w krwi pobranej do badań od oskarżonego K. T. (1) stwierdzono obecność amfetaminy, który to znajduje się w wykazie substancji psychotropowych w grupie II-P wykazu substancji psychotropowych stanowiących załącznika nr 1 do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 roku. Biegły wskazał, że obecność amfetaminy w badanej próbce krwi pobranej w dniu 17.01.2019r. o godz. 04:58 wynosiła 160,4 ng/mL. Powyższe, świadczy o tym, że K. T. (1) w chwili pobrania krwi znajdował się w stanie „pod wpływem” w/w substancji. Biegły wskazał, że stężenie amfetaminy we krwi oskarżonego jest wyższe aniżeli próg dla stanu „pod wpływem” wg. wytycznych środowisk naukowych (50 ng/ml). Zaznaczył, że stan K. T. (1) należy sklasyfikować, jako stan „pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu”. Jednocześnie podał, że K. T. (1) w chwili prowadzenia pojazdu znajdował się w stanie równoważnym ze stanem nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego (powyżej 0,5 ‰), mając we krwi amfetaminę w stężeniu nie mniejszym niż 160,4 ng/ml. Biegły wskazał, że powyższe sformułowanie wynika z faktu, iż pobranie krwi od oskarżonego nastąpiło po 258 minutach po zdarzeniu. Jednocześnie, biegły opiniował, iż na podstawie stężenia związku psychoaktywnego nie można określić czasu jego przyjęcia, drogi/sposobu przyjęcia oraz nie można określić wielkości przyjętej dawki środka psychoaktywnego.

Przywołana opinia wolna była od wad niezupełności i niejasności. Zaś, jej wnioski Sąd w całości podzielił i przyjął za podstawę poczynionych ustaleń.

Mając na uwadze treść powyższej opinii, Sąd dokonał modyfikacji opisu czynu przypisanego oskarżonemu, uznając go za winnego tego, że: w dniu 17 stycznia 2019 roku w S., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. R. o nr. rej. (...) (belgijskim) znajdując się pod wpływem środka psychotropowego, działającego podobnie do alkoholu, czym wyczerpał znamiona występku z art. 178a §1 k.k.

Udział w ruchu drogowym, a zwłaszcza prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym wymaga rozwagi i zachowania ostrożności, by uniknąć wszelkich zagrożeń bezpieczeństwa w tym ruchu. Ruch lądowy odbywa się różnymi pojazdami i na różnych drogach, ale każdy z uczestników ruchu obowiązany jest przestrzegać przepisów i zasad bezpiecznego korzystania z drogi. Podstawowym wymogiem przed osobami, które chcą prowadzić pojazdy mechaniczne jest trzeźwość jego uczestników i brak odurzenia środkami odurzającymi.

Oskarżony w dniu 17 stycznia 2019r. naruszył podstawowy warunek bezpiecznego uczestnictwa w ruchu lądowym w postaci obowiązku znajdowania się w stanie psychofizycznym umożliwiającym bezpieczne prowadzenie pojazdu mechanicznego. Ustawodawca nie określił granicy stężenia środka odurzającego w organizmie, od której zaczyna się stan "pod wpływem" środka odurzającego, w przeciwieństwie od ścisłego zdefiniowania stanu nietrzeźwości. Należy zwrócić uwagę, że środki odurzające i alkohol mają inne działanie na organizm ludzki, ale niewątpliwie jako psychoaktywny związek zaburzył stan psychofizyczny oskarżonego i wykluczał jego zdolność do odpowiedzialnego i rozważnego prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Czyn jakiego dopuścił się oskarżony jest w wysokim stopniu szkodliwy społecznie. Swoim zachowaniem K. T. (1) godził w istotne dobro jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji drogowej. Poruszał się pojazdem mechanicznym – samochodem marki A. R. po drodze publicznej, stwarzając tym samym potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa innych użytkowników ruchu drogowego. Podkreślenia wymaga, iż poziom ustalonej w organizmie oskarżonego niedozwolonej substancji psychotropowej, zgodnie z zaleceniami Krajowej Konferencji Toksykologów Sądowych, dotyczących opiniowania stężeń substancji psychoaktywnych odpowiadających stanowi po użyciu alkoholu oraz stanowi nietrzeźwości, ponad trzykrotnie przekraczał dolną granicę przyjętą jako równowartość stanu nietrzeźwości, wynoszące 50 ng/ml jako odpowiednik 0,5 promila.

Wina oskarżonego jest znaczna, albowiem mając świadomość zażytego środka odurzającego i karalności czynu zdecydował się prowadzić pojazd nie będąc przymuszony do tego żadnymi istotnymi okolicznościami. Taka postawa stanowi zdaniem Sądu wyraz lekkomyślności w stosunku do własnego postępowania oraz nonszalancji w odniesieniu do możliwych jego następstw. Zwłaszcza mając na uwadze fakt, iż oskarżony nie podróżował sam, tylko przewoził inne osoby, w związku z czym nie tylko naraził innych uczestników ruchu na niebezpieczeństwo, ale również i siebie oraz podróżujących z nim osób.

Sąd nie stwierdził przesłanek wyłączających lub zmniejszających jego zawinienie. Nie zachodziły żadne okoliczności wpływające na ograniczenie zdolności do rozpoznania czynu lub pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony zdawał sobie sprawę ze znaczenia swojego czynu i konsekwencji.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że karą adekwatną będzie kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara w orzeczonym rozmiarze uświadomi oskarżonemu naganność postępowania. W pełni zrealizuje swe cele wychowawcze, a także prewencyjne i zapobiegnie ewentualnemu powrotowi do przestępstwa przez oskarżonego w przyszłości. Zdaniem sądu orzeczenie kary wolnościowej nie spełniłoby celów kary w stosunku do oskarżonego. Oskarżony był już dwa razy kary na kary wolnościowe i pomimo tego kolejny raz wszedł w konflikt z prawem, dopuszczając się prowadzenia pojazdu mechanicznego pod wpływem amfetaminy, co świadczy o jego ignorancji wobec norm prawa, ignorancji faktu wcześniejszych skazań, gdzie dawano mu szansę i nie orzekano kar bezwzględnie pozbawienia wolności oraz nieoprawności, nadto braku rokowań na przyszłość.

Oskarżony prowadził samochód znajdując się pod wpływem środka psychotropowego - amfetaminy, co zobligowało Sąd zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. do orzeczenia wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Sąd zakaz ten orzekł na okres 3 lat. Należy

zauważyć, że w zaufaniu do niego pozostawali inni uczestnicy ruchu oraz podróżujące z nim osoby, a znajdując się pod działaniem środka odurzającego zdolność oskarżonego do prowadzenia pojazdu, w tym podejmowania właściwych reakcji była znacznie obniżona. Okres stosowania środka karnego zabezpieczy potencjalnych uczestników ruchu drogowego przed nieodpowiedzialną postawą oskarżonego.

Prawo jazdy zostało oskarżonemu zatrzymane w dniu 17 stycznia 2019 roku. Stosownie zatem do treści art. 63 § 4 k.k. Sąd na poczet środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania dokumentu prawa jazdy.

Opierając się na treści art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego K. T. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w minimalnej, przewidzianej w/w przepisem, wysokości 5.000 zł. Fundusz, na którego rzecz świadczenie zostało orzeczone w ramach swojej działalności zajmuje się pomocą ofiarom przestępstw, w tym pokrzywdzonym w wypadkach drogowych. Wysokość świadczenia jest adekwatna do okoliczności popełnionego przez oskarżonego przestępstwa.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 §1 kk w miejsce orzeczonych za poszczególne przestępstwa kar jednostkowych tj. kary 3 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 178a § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu K. T. (1) karę łączną w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Bliskość czasowa popełnionych przestępstw pozwoliła na zastosowanie zasady absorpcji.

W ocenie Sądu jedynie kara o charakterze izolacyjnym spełni swe cele wobec sprawcy i uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Okres sześciu miesięcy będzie dla oskarżonego odpowiednim czasem na refleksję by w przyszłości nie popełniał on więcej przestępstw i nabrał szacunku do obowiązującego prawa. Kara ta w pełni zrealizuje cele wychowawcze, a także z zakresu prewencji indywidualnej oraz społecznej i zapobiegnie ewentualnemu powrotowi do przestępstwa przez oskarżonego. Analiza karty karnej oskarżonego prowadzi do wniosku, iż mimo młodego wieku (22 lata) wchodził poprzednio już dwukrotnie w konflikt z prawem, był już sprawcą przestępstwa z art. 62 ust. 1 oraz 63 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz został skazany także za czyn z art. 275 § 1 k.k. Wobec uprzedniej karalności na karę pozbawienia wolności instytucja warunkowego zawieszenia kary nie może mieć zastosowania / treść art. 69 §1 kk/.

Na poczet wymierzonej kary łącznej - na podstawie art. 63 § 1 i § 5 kk - Sąd zaliczył K. T. (1) okres zatrzymania w sprawie od dnia 17 stycznia 2019 roku godz. 00.50 do dnia 18 stycznia 2019 roku godz. 14.27.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego K. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa:

kwotę 120 złotych tytułem opłaty od kary (zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, Dz. U. z 2013, poz. 1247)

oraz kwotę 2554,82 złotych tytułem wydatków postępowania na które złożyły się:

- opłata za udzielenie informacji z K. – 30 zł;
- ryczałt za doręczenia pism i wezwań sądowych – 40 zł;
- koszty opinii biegłego – 2.204,98 zł;
- koszty przechowywania zajętych i zabezpieczonych przedmiotów – 40 zł;
- zwrot kosztów dojazdu i utraconego zarobku dla świadków - 239,84 zł.

Oskarżony pracuje , ma stałe dochody, jest więc w stanie ponieść koszty postępowania , brak jakiegokolwiek podstaw do zwolnienia z ich zapłaty.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy
3. k. 14 dni.